

ရွှေသွေး Shwe thway

ဓမ္မစေတီ ဖန်တီး ပြုစုသူ (၁၀) ခုတိုက် (၃၁ - ၁၂ - ၂၀၂၂)

လွတ်လပ်ခြင်း၏

အနုစာသား

ရေးသား: ဦးအောင်
ဆွဲကြေး: ဦးအောင်

Essence of Independence

Story : No Oo Zaw

Illustrations : Hsue Htet Aung

ကျောင်းလွှတ်ချိန်တွင် စတုတ္ထတန်း ကျောင်းသားလေးများမှာ သူတို့ ကျောင်းမှ နုတ်ထွက်လာခဲ့သည်။

At the time when the school was over, the 4th grade student Pyae Hmu ran out of the school.

“Mom.”
“I’m here, son.”

“Your freedom with which you live as you like must not be a nuisance to others.”

“നമ്മളായിട്ട്: ദൈവത്തോടു കൂടെ ചെന്നു
:പോകട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു.

The Japanese soldiers who arrived at the village during that period were very cruel and brutal.

"Biruma is not good."

இப்போது: 1997-98-ல் 1000000 ரூபாய் முதல் 10000000 ரூபாய் வரை

Accordingly Maung Moe and a group of his friends were granted permission to go freely into the Japanese army camp. "Hi, master," "Hi."

-w093045.pdf

When going to bed at night -
“I’ll tell you about your grandpa tonight, son.”

[illegible]

Maung Moe and group who were children dealt with the Japanese in a friendly manner.

"Hi, good."

[illegible]

As a matter of fact, Maung Moe and his friends were looking for the information about the Japanese to give it to the resistance fighters engaged in the Anti-fascist Resistance Movement.

၁၆၇
ကျေးဇူးတင် ယိုးဒယားက ပို့
ပေးထားတဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုး
ပုံတွေကို အသုံးပြု

During the Japanese occupation of Myanmar, your grandpa was about your age.

பெரிய மரம்

“These are eggs for you, master.”

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

“And this is milk for you, master.”

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
श्रीगणेशाय नमः ॥

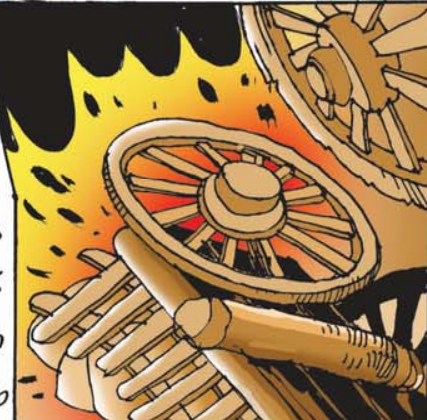
Before long the date on which the Japanese would run away was known. "They will set out the day after tomorrow."

ညလောက်တော့ မောင်မိုးကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်
ဂျပန်တပ်ထဲသို့ ခိုးဝင်ကာ သူတို့ကားပြားနှင့်
လှည်းများမှ ဝှေ့ပြီး သံချောင်းများကို
ဖြတ်ထားလေသည်။

When the night fell, Maung Moe and his friends
went stealthily into the Japanese army camp and
removed the cotter pins fixed at axles of the
wheels of the carts which they would use.
“Do quickly.”

ဂျပန်များ အပျိုအမြဲနတ်ဆွဲရာ
မောင်မိုးတို့လက်ချက်ဖြောင့် လှည်းများ
ပျက်စီးကုန်သည်။

Due to what Maung Moe and his
friends did, the cart wheels came
off the axle when the Japanese
retreated quickly.

ဟာ ဒီဆင့် ဘိုးဘိုက
တကယ် သူတောင်းကြီး
ပေါ့။

“Oh! Grandpa is really a hero, isn't he?”
“Yes, of course. Your grandpa and all his
friends are heroes.”

ဒီလိုနဲ့ ဂျပန်တပ်တွေ ဆုတ်ခွာသွား
နေကြ ရောက်လာသည်။

And so, the day when the
Japanese would retreat came.

လက်ထွက်ပွဲတွင် ဂျပန်စစ်သားများ အကဲခတ်
ကျဆုံးကုန်သည်။

So all the Japanese fell in that
battle.

တော်လှန်ရေးကြောက်များက မောင်မိုးတို့ကို
ချီးကျူး လေသည်။

The resistance fighters praised Maung Moe
and group.
“Thanks. We were able to beat the Japanese on
account of your help.”

သို့နှင့် မောင်မြင့်မျိုးလေးသည် ဘိုးဘိုကို သူ၏ငြိမ်းနားမှုကို ဖြစ်လည်
တောင်းပန်ကုန်တော့တော့သည်။

Then Maung Pyae Hmu apologized to his grandpa for making a nuisance of himself
and paid homage to him.
“I pay homage to you, grandpa. I've realized the essence of freedom.”
“All right, my grandson. Well done ... Well done ... Well done.”

End.

လွတ်လပ်ရေးနေ့အကြောင်း သိကောင်းစရာ
စိုးနိုင်ထွန်း(ကနီ)

ကလေးတို့ရေခဲတစ်ပတ်မှာတော့ ၂၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်မှာ ကျရောက်မယ့် ဂျာနယ်မြောက်စိန်ရတုလွတ်လပ်ရေးနေ့နဲ့ပတ်သတ်တဲ့ မှတ်သားဖွယ် ဗဟုသုတတွေကို ဖော်ပြပေးချင်ပါတယ်။

ကလေးတို့နေထိုင်တဲ့ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးဟာ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နန်းနဲ့ ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ ဝင်ဝင်ကြွားကြွား နေထိုင်ခဲ့ပေမဲ့ နယ်ချဲ့တို့ရဲ့ ကျူးကျော်မှုကြောင့် ဝေစာရ ခုနစ်ရာတော့ သူ့ကျွန်းဘဝကို ကျရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ ကလေးတို့တွေ အခုလို ကိုယ့်လူမျိုး၊ ကိုယ့်တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့အတူတကွ အချုပ်အခြာပိုင် နိုင်ငံဖြစ်ဖို့အတွက် တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံရဲ့ အသက်သွေးရွေးမြောက်မြားစွာကို ပေးဆပ်ခဲ့ရပါတယ်။ တိုင်းပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးဟာ လွတ်လပ်တဲ့နိုင်ငံအဖြစ် ရပ်တည်လာခဲ့တာဟာ အခုဆိုရင် ဂျာနယ်မြောက်လို့စိန်ရတုတိုင်းပြီဖြစ်ပါတယ်။

တို့နိုင်ငံရဲ့ သမိုင်းအစဉ်အလာကြီးခဲ့တာတွေကို ပြန်လည်လေ့လာမယ်ဆိုရင် 'အနီရဲ့ဒေဝ' ဆိုတဲ့ ဘွဲ့အမည်ခံ အနော်ရထာမင်းကြီး (၁၀၄၄-၁၀၇၇) ဟာ ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို တည်ထောင်ခဲ့ပြီး ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာအခြေတည်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့မင်းကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကိုတော့ ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး (၁၅၅၁-၁၅၈၁) က တည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းတရားကြီးဟာ အနော်ရထာမင်းလက်ထက်က မြန်မာဘုန်းတန်ခိုးထွန်းတောက်ခဲ့တဲ့ ပုဂံပြည်ထောင်စုသို့သော ပြည်ထောင်တစ်ခုကို ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းတရားကြီးရဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိအပြည့်ဖြင့် တိုင်းပြည်အကျိုး ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံတွေဟာ အမျိုးသားရေးအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို ဦးအောင်စေပျော့ခေါ်အလောင်းမင်းတရားကြီး (၁၇၅၂-၁၇၆၀) က ပြန်လည်စုစည်းတည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်နဲ့ပြည့်စုံပြီး အမြော်အမြင်ကြီးမားစွာ တည်ဆောက်ထားခဲ့တဲ့ ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်နဲ့ တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို ကိုလိုနီနယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့က ၁၈၈၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၉ ရက်မှာ မြန်မာတို့ရဲ့ အရှင်နှစ်ပါးဖြစ်တဲ့ သီပေါမင်းနဲ့ စုစုပေါင်းလက်တို့ကို "သူရိယ" သင်္ဘောနဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ရတနာဂိရီကို ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တို့နိုင်ငံကြီးရဲ့ အချုပ်အခြာကို ဖော်ပြနေတဲ့ မန္တလေးရွှေပဟိုရ်စည်သံကြီးဟာလည်း တိတိဆိတ်သွားခဲ့ရလေတော့တယ်။

သူ့ကျွန်းဘဝကျရောက်ခဲ့ရတဲ့ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတွေဟာ နယ်ချဲ့တို့ကို ရရာလက်နက်နဲ့ တော်လှန်ခဲ့ကြပါတယ်။ ထင်ရှားတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေကတော့ မြင့်စိုင်းမင်းသား၊ မင်းသားထီတင်မှတ်၊ မင်းသားထီတင်သန့်၊ မင်းသားစောရန်နိုင်နဲ့ မင်းသားစောရန်နိုင်တို့ကဲ့သို့သော မင်းညီမင်းသားတွေနဲ့ ဝန်သို့စော်ဘွားကြီးဦးအောင်မြတ်၊ ချင်းအမျိုးသားခုခံရေးသမားများဖြစ်တဲ့ ကြွမ်းတီ၊ ထွမ်သမီးနဲ့ ရွှေချိုးဖြူမင်းသား၊

ရွှေသွေးတို့
ဂုဏ်ကျ

Mg Myat Min Paing, Grade -3 (A)
အ.မ.က (၆) မူလွန်ကျောင်း၊ ခင်ပြိုင်သစ် (အရှေ့ရိုးဒီး)
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

ကမ္ဘာ့ရဝတီစော်ဘွား စောလမော်နဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးထဲမှ ဆရာတော်ဦးဥက္ကမ တောင်တွင်းကြီးတစ်ဝိုက်မှာတော့ ဗိုလ်မင်းရောင်၊ အင်းဝက ဗိုလ်ရွှေရန်နဲ့ ဗိုလ်တုတ်၊ ပုပ္ပားတစ်ဝိုက်မှာတော့ ဗိုလ်ချို၊ ကချင်က ဗိုလ်ဖိုးစောတို့အပါအဝင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံတို့ဟာ နေရာဒေသအသီးသီးကနေ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ကို လူသူလက်နက်အင်အားစုဆောင်းကာ နှစ်ရှည်လများ ပြောက်ကျားစနစ်နဲ့ တော်လှန်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်နက်အင်အား၊ လူအင်အား မမျှတမှုကြောင့် အောင်မြင်မှုမရှိခဲ့ကြပါဘူး။

အဲဒီလို လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အားမမျှလို့ အသက်ပေးစေတားခဲ့ရတာကို သခင်အောင်ဆန်းတို့ကဲ့သို့သော ၂၀ ရာစုအစောပိုင်းဖွားလူငယ်ခေတ်ပညာတတ်တွေက နားလည်သဘောပေါက်လာကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပိုင်အမိဘီအေ၊ ဂျီစီဘီအေနဲ့ တို့ဗမာအစည်းအရုံးတို့ကဲ့သို့သော အဖွဲ့အစည်းတွေကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့အစည်းတို့ရဲ့ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုတွေအပါအဝင် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်အက်ဥပဒေကို ဆန့်ကျင်တဲ့ ပထမကျောင်းသားသပိတ်၊ ၁၉၃၆ ခုနှစ် ကျောင်းသားသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ ကိုနုနု၊ အိုမေဂေဇင်းအယ်ဒီတာ ကိုအောင်ဆန်းတို့ကို ကျောင်းထုတ်လိုက်တာကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ဒုတိယကျောင်းသားသပိတ်၊ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် ဂျပ်ဆင်ကောလိပ်ကျောင်းသား ကိုအောင်ကျော်ကျဆုံးခဲ့ရတဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တတိယအထွေထွေ ကျောင်းသားသပိတ်ကြီးတို့၏ အဖြစ်အပျက်တွေဟာ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးလုံးကို ဖျက်စီးပွင့်နှားခဲ့စေပြီး မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ထက်သန်စေပါတယ်။ သူ့ကျွန်းဘဝကနေ လွတ်မြောက်ဖို့မြစ်မနလိုအပ်ကြောင်း ပိုမိုသိရှိလာခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဟာ အနောက်ကမ္ဘာကို စတင်နေပြီဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့အတွက် အကြပ်ရိုက်လျက်ရှိနေပြီဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အခက်အခဲအကြပ်အတည်းကို မြန်မာတို့က အခွင့်အရေးအဖြစ် အသုံးချဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများနဲ့အညီစစ်နည်းပညာလူအင်အားအရင်းအမြစ်၊ ခေတ်မီနည်းစနစ်များနဲ့ ပညာဉာဏ်ကို အသုံးပြုနိုင်မှသာ ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မြန်မာလူငယ်တို့ သိမြင်လာကြပါတယ်။

အဲဒီလိုကြိုးစားမှုကြောင့် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်တွင် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် မစ္စတာ အက်တလီတို့ဟာ တစ်နှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံကို လွတ်လပ်ရေးပေးဖို့အတွက် မြန်မာအမျိုးသားခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ဗြိတိသျှအစိုးရတို့ရဲ့ သဘောတူညီချက်များပါတဲ့ "အောင်ဆန်း-အက်တလီ" စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက်မှာတော့ သခင်နုနု၊ မစ္စတာအက်တလီတို့ဟာ "နု-အက်တလီ" လို့ခေါ်ဆိုတဲ့ လွတ်လပ်ရေးစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာနာရီ ၆ ရက် ၂၀ အချိန်မှာ ယူနိုက်တက်အလံကို အောက်သို့ချကာ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အလံကို လွှတ်တင်ကာ မြန်မာနိုင်ငံကို လွတ်လပ်တဲ့နိုင်ငံအဖြစ် တစ်ကမ္ဘာလုံးကို ကြေညာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကလေးတို့အနေနဲ့ တိုမြန်မာနိုင်ငံရဲ့ လွတ်လပ်ရေးသမိုင်းကြောင်းအချို့ကို ဖတ်ရှုလေ့လာရလို့ ဗဟုသုတတိုးပွားပြီး လွတ်လပ်ရေးကို အမွှန်းရှည်အောင် လက်ဆင့်ကမ်း ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါစေတယ်။ ။

မောင်ခန့်ဇော်ဘုန်း
Grade -5
အ.ထ.က (၆) ဗိုလ်တထောင်
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

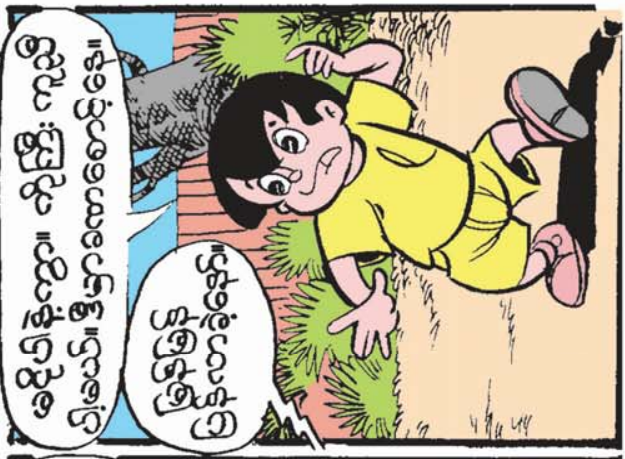
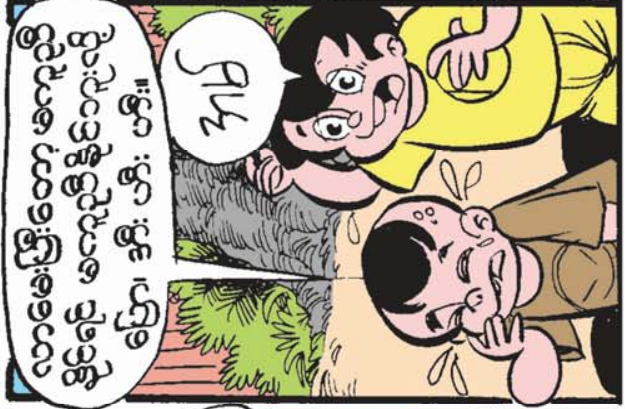
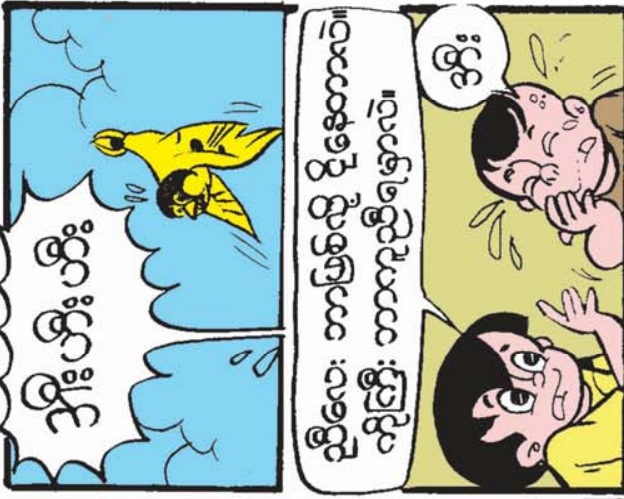
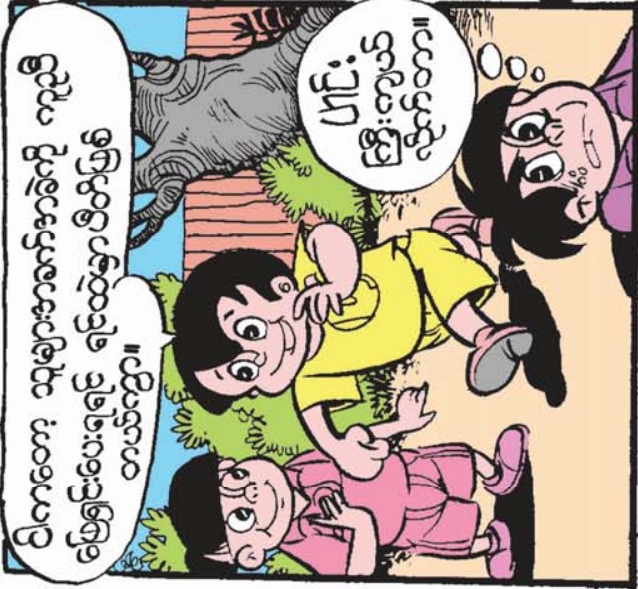

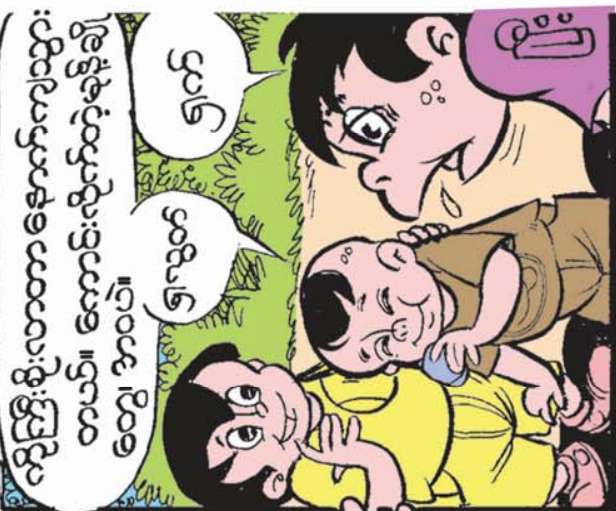
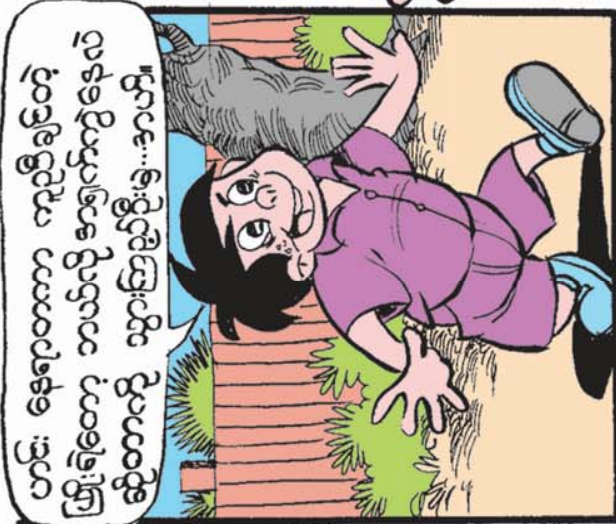
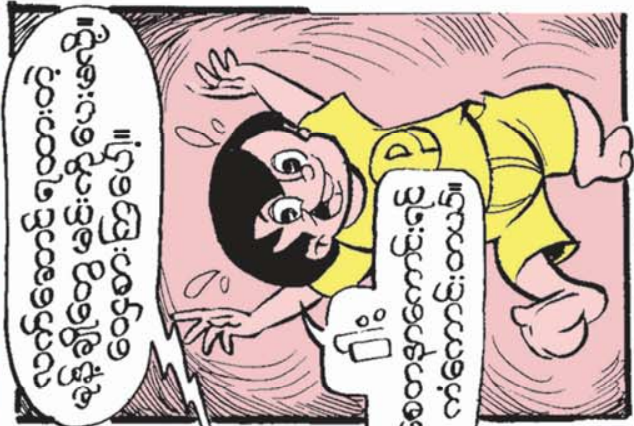
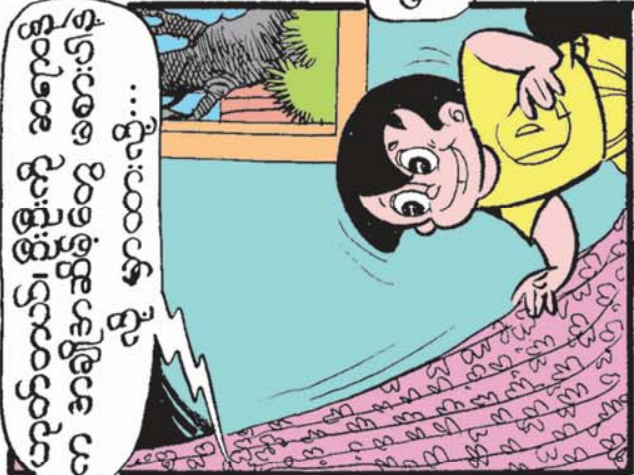
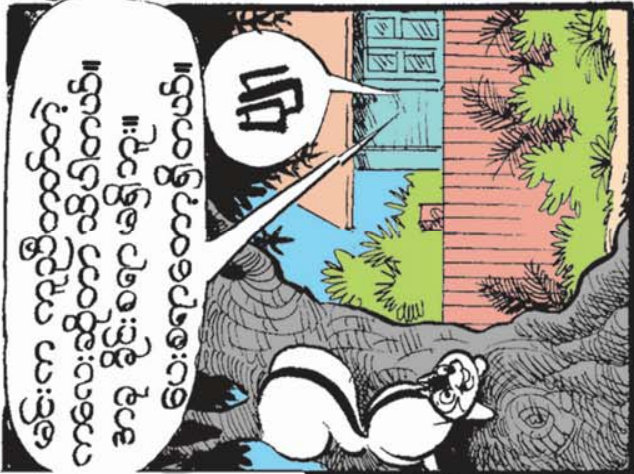
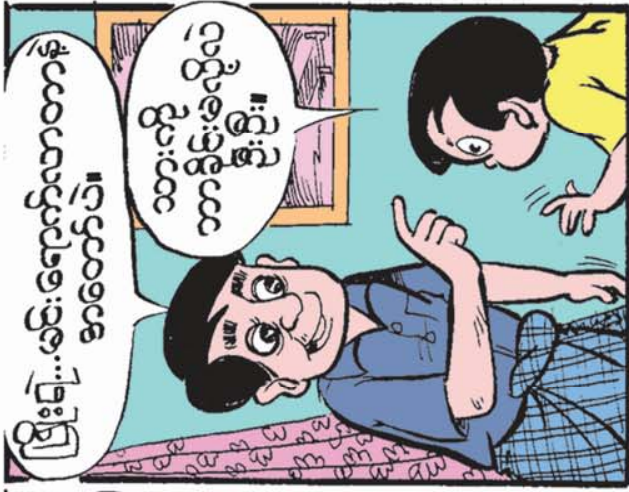
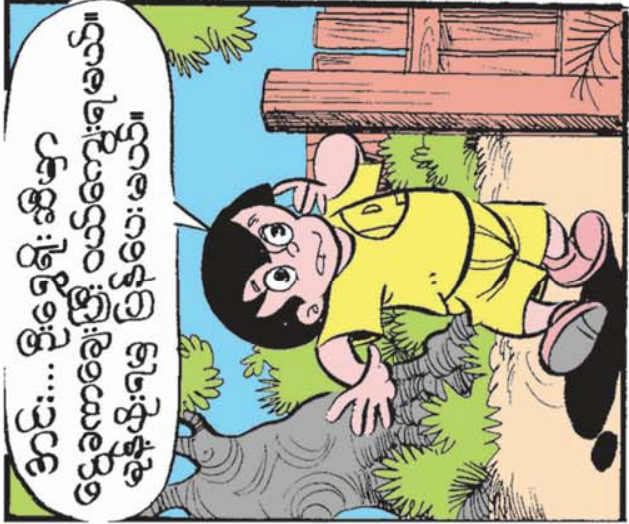
Ma May Myint Zu, Grade -2, Class -1
WINNERS' ACADEMY ကိုယ်ပိုင်အထက်တန်းကျောင်း၊
အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

မြို့ပြ

ကုညီမယ်

ကားနွဲ့ဖြူဖြူ

အမှိုက်ဖြစ်ချင်သူ

ချစ်မနွဲ့ငြင်း

မြို့လေးတစ်မြို့၏ အစွန်တွင် နုလတန်းကျောင်း လေးတစ်ကျောင်းရှိသည်။ ရှေးခေတ်ကျောင်းဖြစ်၍ သစ်သားတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားပြီး သစ်သားအကာ အနံ့တိုမှာ အေးမြည့်နေပြီဖြစ်သည်။ပေါက်သည့်နေရာက ပေါက်၍ ကျိုးသည့်နေရာက ကျိုးနေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤကျောင်းကို တက်သူများမှာ ငွေကြေးချို့တဲ့သူများ၏ သားသမီးများသာ များလေ၏။ ထိုကျောင်းလေးတွင် ကောင်းအုပ်ဆရာမကြီး တစ်ယောက်နှင့် ဆရာမလေးသုံးယောက်တို့ ရှိကြသည်။ ကေဂျီအတန်းမှသည် စတုတ္ထတန်းအထိဖြစ်၍ ဆရာမ သုံးယောက်မှာ အပြေးအသွားသင်ကြားရသူများဖြစ်သည်။ကျောင်း သားကျောင်းသူများမှာလည်း ကျူရှင်မယုစာကျက်ပိုင်း မရှိ။ မိဘများကလည်း ပြန်လည်သင်ပြနိုင်သူမရှိပေ။ ဆရာမလေးများကသာ အထူးကြိုးစားသင်ပေးနေရ၏။

ဤမြို့စွန့်ရပ်ကွက်ကလေးမှာပင် မွေးဖွား ကြီးပြင်းလာသော ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးက သူ လက်ထောက်ဆရာမလေးများကို -

"ဒီကလေးတွေရဲ့ ပညာရေး၊ လိမ္မာရေးခြား ရှိနေတဲ့ဟာ ဆရာမတို့လက်ထဲမှာပဲ လုံးလုံးရှိပါတယ်။ သူတို့မိဘအများစုဟာ တစ်နေ့စားဖို့ တစ်နေ့စာကို နေ ဝင်မိုးချုပ်အထိ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်နေကြရတဲ့သူတွေပါ။ ကလေးတွေနဲ့နေတဲ့အချိန် နည်းပါးလှပါတယ်။ဆရာမ တို့ စေတနာထားမှ ကလေးတွေရဲ့ အနာဂတ်လုပ်နိုင် မှာပါ"ဟုပြောလေ့ရှိသည်။ဆရာမများကလည်း ဆရာမ ကြီးစကားကို နားထောင်ကာ ကလေးများကို သင်ကြား ပြသဆိုဆိုမကြသည်။

တစ်နေ့တွင် စတုတ္ထတန်းသို့ ကျောင်းသား သစ်တစ်ယောက် ပြောင်းရွှေ့လာသည်။ သူ့နာမည်က "ကိုထိုက်"၊ ဖော်ဖော်ရွေရွေရှိကာ ကျောင်းလုပ်ငန်းများ ကို တက်တက်ကြွကြွ ဆောင်ရွက်တတ်သည်။ သို့သော် ပျားယိုးပျားယာတော့ နိုင်လှသည်။

မည်သူ့အလှည့်ကျသည်ဖြစ်စေသောက်ရေဆိုး သွားဖြည့်သည်။ တံမြက်စည်းလှည်းသည်။ ကျောက် သစ်ပုန်ကို ဖျက်ထားသည့်နုလယ်ကျောင်းဆင်းလျှင် ကစားနေသည်ထက် အမှိုက်များကို ကောက်နေတတ် သည်။ထိုကြောင့်ကျောင်းသားများကသူ့ကို "အမှိုက်"ဟု ခေါ်ကြ၊ စကြသည်။ တချို့က "ကိုထိုက်မဟုတ်ဘူး၊ ကိုမှိုက်"ဟု အမည်သစ်ပေးကြသည်။

ဒါကို သူက စိတ်မဆိုးသည့်အပြင် ပြုံး၍ပင် နေတတ်သည်။ "ကိုမှိုက်ဆိုတဲ့ နာမည်လည်းမဆိုးပါဘူး ကွ"ဟုပင် ပြန်ပြောလိုက်သေးသည်။တစ်နေ့တွင် ဆရာမ

ကြီး ကျောင်းသို့အလာ ကိုထိုက်က အပြေးသွားပြီး ဆရာမကြီးလက်ထဲမှ ထမင်းချိုင့်နှင့်ဆွဲခြင်းကို ယူလေ ရာ ထမင်းချိုင့်သည် မထင်မှတ်ဘဲ လွတ်ကျသွားလေ သည်။ထမင်းဟင်းများလည်းလမ်းပေါ်တွင် ပြန်ကျသွား ခဲ့သည်။ ဆရာမကြီးက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့်ပင် -

"ကဲ... ကဲ လမ်းပေါ်ကျနေတာတွေ ရှင်းပြီး ထမင်းချိုင့်ကိုဆေးထားလိုက်တော့"ဟုပြောကာကျောင်း ပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။ ဆရာမကြီးကလည်းကောင်း ကိုထိုက်ကို ကြည့်မရသော ကျောင်းသားများက -

"ဟေ့ကောင် ကိုမှိုက်၊ နေရာတကာပါချင်းဦး"

"အမှိုက်ဆိုတဲ့အတိုင်းဟိုးပြောကပ်ဒီပြောကပ်နဲ့"

"အမှိုက်ရေ... အမှိုက်သာ ရှင်းနေတော့ဟေ့"

စသည်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ပါးက နောက်ပြောင်ကြ

လေသည်။ကိုထိုက်သည် လမ်းပေါ်ကျသွားသောထမင်း ဟင်းများကို ရှင်းလင်းရင်း ကျောင်းဖျက်နာစာရှိ အမှိုက် များကိုပါ ကောက်ယူရှင်းလင်းလိုက်သည်။

မကြာမီကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးသော ကြောင့် ကလေးများ ကျောင်းပေါ်ပြေးတက်လာကြ သည်။ မိမိနေရာရောက်သည်နှင့် နိုင်ငံတော်သီချင်း ဆိုခြင်း၊ နိုင်ငံတော်အလံအား အလေးပြခြင်းဘုရားရှိခိုး ခြင်းတို့ကို အစီအစဉ်တကျ ပြုလုပ်ကြလေသည်။

အားလုံးပြီးသည့်နှင့် ဆရာမကြီးကိုယ်တိုင် စတုတ္ထတန်းသို့ ဝင်လာသည်။ သူ့လက်ထဲမှာကိုင်လာ သော နှိပ်လက်မပတ်လည်လောက်ရှိသော စက္ကူဖြူလေး များကို ကျောင်းသားတစ်ယောက်အား တစ်စာနံလုံးရှိ ကျောင်းသားကျောင်းသူများကို ဝေခိုင်းလိုက်ပြီး-

"ဆရာမကြီးပြောမယ် နားထောင်၊ အစီစဉ်က ပေါ်မှာ မင်းတို့ရဲ့ နာမည်ကိုရေးပါ၊ အောက်မှာ မင်းတို့ ဖြစ်ချင်တဲ့အကြောင်းတစ်ခုကိုရေး၊ ပြီးရင် စာရွက်ပေါ်မှာ မင်းတို့ရေးထားတဲ့ဖြစ်ချင်တာဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ကို ဆရာမကြီးမေးမယ်၊ နားလည်ကြလား"

"နားလည်ပါတယ် ဆရာမကြီး"

"အေး၊ ဒါဆိုရေးပြီး လာပေးကြ"

ကလေးများသည်စာရွက်လေးများကိုကိုင်ကာ စိတ်ဝင်တစား ရေးကြသည်။ ဆရာမကြီးကလည်းလည်း သဘောသား၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး၊ အဆိုတော်၊ လုပ်ငန်းရှင် စသည်ဖြင့် ဖို့နေသည်။ ဆရာမကြီးသည် စာရွက်လေး များကို တစ်ရွက်ချင်းကြည့်ကာ ပြီးနေသည်။ ထိုနောက် ပထမဆုံး စာရွက်လေးကိုကိုင်ကာ -

"မောင်မြင့်သိန်းက 'စုပါမင်း' ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုပါလား။ ပြောစမ်းပါဦး စုပါမင်းဖြစ်ချင်တဲ့အကြောင်း"

ရွှေသွေး

"ကျွန်တော် စုပါမင်းဖြစ်ရင် ကြယ်တွေလတွေ ကို သွားကြည့်ချင်လို့ပါ"

"အောင်မယ် စံကျော်က ပါဝါရိန်းဂျားတဲ့ဟေ့။ သားမှာပါဝါရိန်းဂျားလို့စမ်းအားတွေရင်ဘာလုပ်မှာလဲ"

"ကျွန်တော့်ကို အနိုင်ကျင့်တဲ့ ဖိုးထွတ်ကို ပြန်ချချင်လို့ပါ ဆရာမကြီး"

"ကဲ... ဖိုးရစ်က ရုပ်ရှင်မင်းသားတဲ့၊ ပြောပါဦး"

"ရုပ်ရှင်မင်းသားဆိုရင် ဓာတ်ပုံတွေအများကြီး ရိုက်ရမှာမို့ပါ"

ဤသို့ဖြင့် ကိုထိုက်အလှည့်သို့ ရောက်လာ သည်။ ဆရာမကြီးက စာရွက်ကို ဖတ်လိုက်သည်။

"ကိုထိုက်က အမှိုက်လူသားတဲ့"

"ဝါး ဟား... ဟား... အမှိုက်က အမှိုက်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့၊ တခြား ဘာမှလည်း ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး" ဟု ပြောကာ ကိုထိုက်ကို လှောင်ပြောင်ကြလေသည်။

"အားလုံးတိတ်ကြစမ်း"

ဆရာမကြီးအသံကြောင့် တစ်တန်းလုံး ငြိမ် သက်သွား၏။ ထိုအခါကျမှ -

"ကိုထိုက် မင်းက ဘာကြောင့် အမှိုက်လူသား ဖြစ်ချင်တာလဲ၊ ကျောင်းသားတွေပြောသလို အမှိုက်လို့ လူမျိုး ဖြစ်ချင်တာလား"

ဆရာမကြီးစကားကြောင့် ကိုထိုက်၏မျက်နှာ လေး ညှိုးမယ်သွားသည်။ ပြီးတော့မှ သူ့ကိုယ်သူ အား တင်းလိုက်ပြီး -

"ကျွန်တော့်မှာ အဖေ မရှိတော့ပါဘူး၊ ဆရာမ ကြီး။ ကျွန်တော့်အမေက စည်ပင်ဝန်ထမ်းပါ။ ဒီမြို့ရဲ့ လမ်းတွေမှာ မနက်တိုင်း တံမြက်ညည်းလည်းပြီး အမှိုက် ကောက်ရပါတယ်။အမေကကျွန်းမအရူး မကောင်းပါဘူး။ ပင်ပန်းနပ်နပ်လုပ်ရင် မော့နေတတ်ပါတယ်။ဒါကိုအမေရဲ့ အထက်လူကြီးတွေ သိသွားရင် အလုပ်က အနားပေး လိုက်မှာမို့လို့ နေကောင်းဟန်ဆောင်ပြီး လုပ်နေရတာ ပါ။ ဒီအလုပ်မရှိတော့ရင် ကျွန်တော်တို့သားအမိ နေရာက လည်းမှာမဟုတ်ဘူး။ စားစရာလည်းရှိမှာမဟုတ်တော့ ဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ကျောင်းထွက်ရမှာ။ ဒါကြောင့် အမေအလုပ်လုပ်ဖို့ မနက်မိုးလင်း ထွက်သွားတာနဲ့ ကျွန်တော်က လိုက်သွားရတယ်။ပြီးတော့ ကျွန်တော်က အမေရဲ့ စည်ပင်ဝန်ထမ်းလုပ်နေရင်ကိုတင်ပြီး တံမြက် စည်းလည်း အမှိုက်ကောက် လုပ်ရပါတယ်။ အမေက တော့ မော့လို့နားနေရပါတယ်။ အမေ အလုပ်လုပ်နိုင်လို့ ထလုပ်တဲ့အချိန်မှာ အမေအနီးအနားက အုတ်ခုံလေးတွေ၊ ခုံတန်းလျားတွေပေါ်မှာ ကျွန်တော် စာလုပ်ပါတယ်။

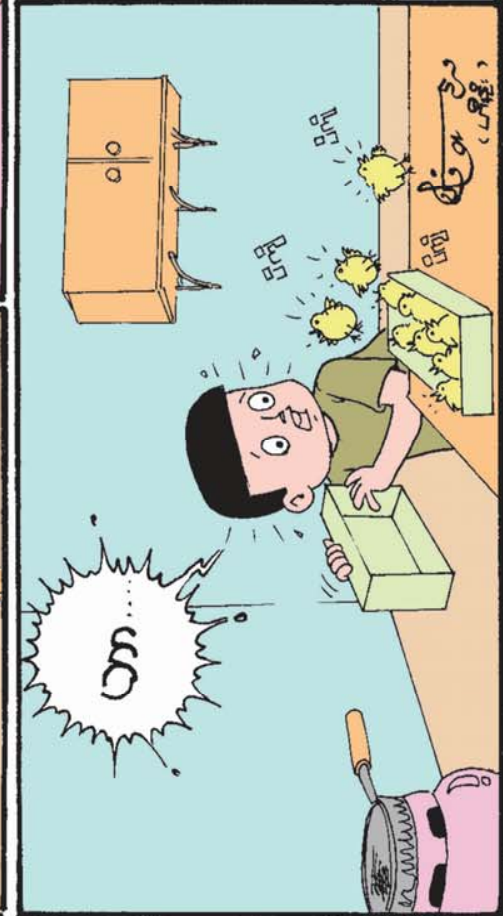
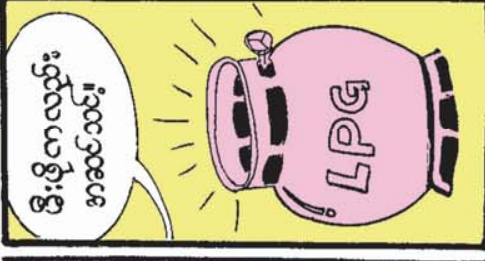
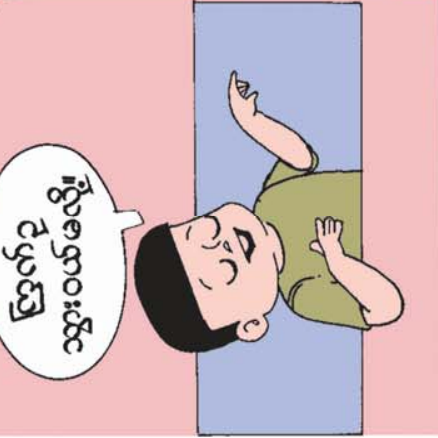
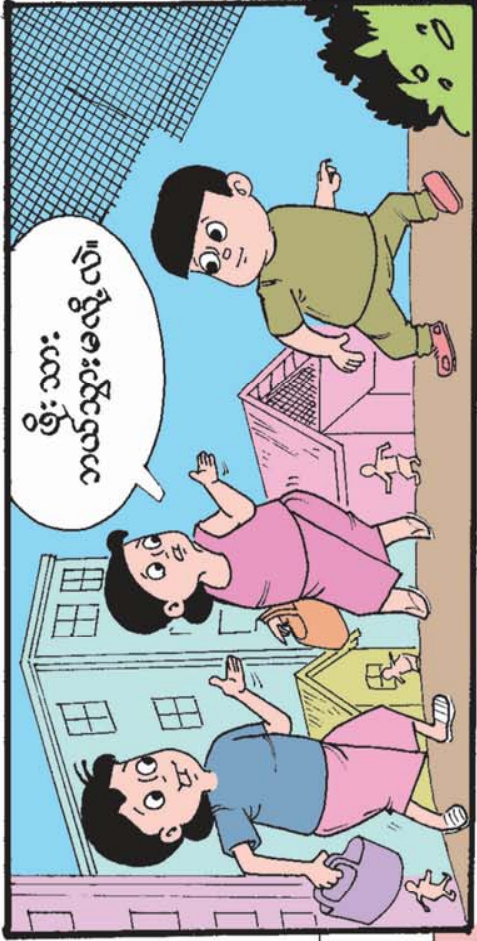
ဒါကြောင့် ဒီကမ္ဘာကြီးပေါ်မှာ အမှိုက်ဆိုတာ မရှိရင်ကောင်းမှာပဲ လို့တွေ့မိတယ်။ဒါဆိုရင်အမေလည်း အမှိုက်လုပ်နည်းရ သက်သာသွားမှာပါ။ ကျွန်တော်သာ အမှိုက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ၊ အခြားအမှိုက်တွေကို မရှိစေ ချင်ပါဘူး။" အမှိုက်တွေ မရှိပါစေနဲ့လို့လည်း အမြဲ ဆုတောင်းမိပါတယ်"ဟု ပြောလေသည်။

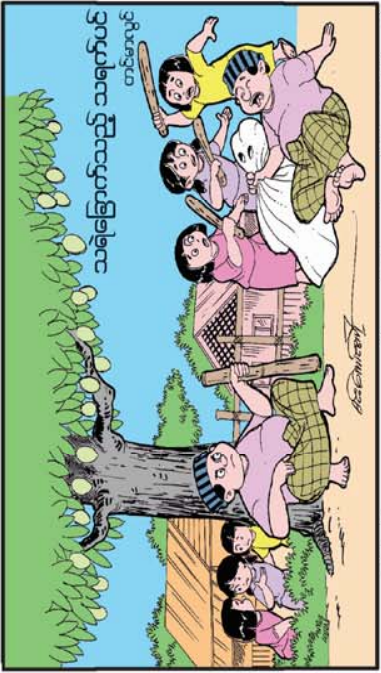
ကိုထိုက်၏ စကားဆုံးသွားသောအခါ ဆရာမ ကြီးသည် မြို့ထဲသွားတိုင်းလမ်းခွေးအုတ်ခုံတွင်တံမြက် စည်းကိုကိုင်ကာ အမောဖြေနေတတ်သော ခပ်ပိန်ပိန် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိလိုက် သည်။ ကျောင်းသားများလည်း စိတ်မကောင်းကြတော့ ပေ။ ကိုထိုက်ကို အမှိုက်ဟုမခေါ်ရန် ကိုယ်စီကိုယ်စီ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ထို့အတူကျောင်းဝင်းထဲရှိ အမှိုက် များကို ကိုထိုက်နှင့်အတူ ရှင်းလင်းပေးရန် တီးတိုး တိုင်ပင်ကြလေသတည်း။ ။

စာတည်းအဖွဲ့
စာတည်းများချုပ် ဦးတိုးကျော်၊ စာတည်းမှူး ဒေါ်ယုမင်းထွေး၊
စာတည်း ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်၊ ဒေါ်အိအိအိအိ၊ ဒေါ်ခင်ခင်ထွေး၊
ကွန်ပျူတာ ဒေါ်အေးသီတာ၊ ဒေါ်အင်ကြင်းကိုကို

နှစ်သက်

စိုးမင်း (မြို့နယ်)

အောင် ဝတ်ရုံအဖြူကြီးခြုံပြီး ငါ သစ်ပင်ပေါ်မှာ တစ်ပတ်လောက် မိုးချုပ်တဲ့အထိ နေလိုက်မယ်။ ညကျမှအိမ်ကို ပြန်လာခဲ့မယ်"

ဦးလူဝလည်း သူ့အကြံအစဉ်အတိုင်း မိန်းကလေးတွေရောက်မယ့်အချိန် သစ်ပင်ပေါ်မှာ ဝတ်ရုံအဖြူကြီးခြုံပြီး ခြေထောက်တွဲလောင်းချကာ ထိုင်နေလိုက်တယ်။ ညနေစောင်းတော့ ကျောင်းဆင်းလာကြတဲ့ မိန်းကလေးတစ်သိုက်ဟာ သရက်သီးစားစွဲလယ်သမားကြီးရဲ့ ယာထဲကို ရောက်လာကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူပဲလူပွရွံ့ ရှုဖြူသတ္တန်တစ်ခုကို မြင်တွေ့လိုက်ရတဲ့အခါမှာတော့ အားလုံးလန့်ပြီး ထွက်ပြေးကုန်ကြတယ်။

"သရဲ သရဲ"

အဲဒီလိုနဲ့ ဦးလူဝရဲ့ သရက်ပင်မှာ သရဲရှိတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း တစ်စုံတစ်ခု ပျံ့နှံ့သွားတယ်။ ဦးလူဝရဲ့ သရက်ပင်အနားကို ဘယ်သူမှမကပ်ရဲကြတော့ဘူး။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က-

"ငါတို့ အဖေကပြောတယ်။ သရဲဆိုတာ တကယ်မရှိဘူး။ စိတ်အဖွဲ့အလမ်းတွေ လို့ပြောတယ်။" တစ်ယောက်က ငါလည်း "သရဲကို မကြောက်ပါဘူး" တစ်ဖန် နောက်တစ်ယောက်ကလည်း "အဲဒါဆို ငါတို့ ဒီနေ့ တုတ်တွေယူပြီး သရဲကို မောင်းထုတ်ကြမယ်"

ညနေစောင်းသည်နှင့် မိန်းကလေးတစ်သိုက်သည် တုတ်ကိုယ်စီဖြင့် သရက်ပင်နားသို့ ချဉ်းကပ်သွားကြလေတယ်။ သစ်ပင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ဦးလူဝဟာ အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ကာ မိန်းကလေးများကို ခြောက်လှန့်ပါတယ်။ မိန်းကလေးတစ်သိုက် သစ်ပင်အောက်ကို ရောက်ခါနီးမှာ မိန်းကလေးများလန့်ပြီး ထွက်ပြေးလိမ့်မယ် အထင်ဖြင့် သစ်ပင်ပေါ်မှ ခုန်ချလိုက်တယ်။ မိန်းကလေးတွေဟာ ရုတ်တရက် လန့်သွားပေမဲ့ ထွက်ပြေးခြင်းမပြုဘဲ အသံယူဆောင်လာတဲ့ တုတ်ကိုယ်စီနဲ့ ရိုက်ကြလေတယ်။

"အောင်မယ်လေး သေပါပြီဗျ"

ဦးလူဝက "တော်ကြပါတော့၊ ငါ သရဲမဟုတ်ပါဘူး။ သရက်ပင်ပိုင်ရှင်ရင် ဦးလူဝပါ" လို့ ပြောရင်း ဝတ်ရုံကို ချွတ်ချလိုက်မှ အံ့အားသင့်သွားကြတယ်။

မိန်းကလေးများရဲ့ ရိုက်နှက်မှုကြောင့် နဖူးပေါက်သွားပြီး သွေးများယိုစီးနေသလို ခြေလက်များတွင်လည်း ခက်ရဲများ ရရှိသွားတယ်။

မိန်းကလေးများက ဦးလူဝကို ကြည့်ကာ များစွာစိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကြတယ်။ ဦးလူဝက -

"မင်းတို့တွေက သရက်သီးတွေကို လိုသလောက်မစားဘဲနဲ့ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ခဲ့တာ ငါ့မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတယ်။ ငါတို့က စိုက်ပျိုးရေးအလုပ်နဲ့ ဝမ်းကျောင်းနေရတာဆိုတော့ ငါတို့ ဝင်ငွေထိခိုက်တာပေါ့။ သရက်ပင်မှာ သရဲရှိတယ်လို့ဆိုလိုက်ရင် ဘယ်သူမှလာရဲကြမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး ကြံမိကြရာ ကြံလိုက်တာပါ" ဟု ပြောလေတယ်။

မိန်းကလေးများ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားပြီး "ဦး သမီးတို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ တောင်းပန်ပါတယ်။ နောင်ကို ဘယ်တော့မှ အခုလို သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို ခွင့်မတောင်းဘဲ မစားတော့ပါဘူး။ ဘယ်တော့မှလည်း ဖျက်လိုဖျက်ဆီး မလုပ်တော့ပါဘူး။ သမီးတို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ"

မိန်းကလေးတွေဟာ ဦးလူဝကို ဆေးခန်းကို ခေါ်သွားကြတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစလို့ မိန်းကလေးတွေဟာ ကျောင်းအားရက်များမှာ ဦးလူဝရဲ့ စိုက်ခင်းသို့လာရောက်ပြီး လုပ်အားပေးကြတယ်။ ဦးလူဝကလည်း လုပ်အားခအဖြစ် သူတို့ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ သရက်သီးတွေကို ပြန်ပေးလိုက်သတဲ့ကွယ်။ "

တစ်ခါတုန်းက ရွာသာယာရွာမှာ ဦးလူဝဆိုတဲ့ လယ်သမားကြီးတစ်ဦးရှိတယ်။ သူ့ရဲ့ ယာတောထဲမှာ ဟင်းစားပင်မျိုးစုံ စိုက်ပျိုးထားသလို နှစ်ရှည်စားပင်ဖြစ်တဲ့ သရက်ပင်ကိုလည်း စိုက်ပျိုးထားတယ်။ အဲဒီသရက်ပင်ကို နှစ်အတော်ကြာ ဂရုတစိုက် ပြုစုပျိုးထောင်လာခဲ့တဲ့အခါ သရက်ပင်ဟာ သရက်သီးသီးတုံးအချိန်ကို ရောက်လာပြီ ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ သရက်သီးတွေဟာ အင်မတန်ဖုန်းကြိုင်ပြီး ချိုမြပါတယ်။ သူဟာ သရက်သီးတွေကို ခူးဆွတ်ပြီး မြို့ကိုသွားရောင်းခဲ့ရာ ဈေးကောင်းရတာမို့ အလွန်ဝမ်းသာပီပီဖြစ်နေပါတယ်။ ရွာထဲက လူတချို့ဟာ သူထံက ခွင့်ပြုချက်တောင်းပြီး ခူးဆွတ်စားကြတဲ့သူတွေရှိသလို ခွင့်မတောင်းဘဲ ခူးယူစားကြတဲ့သူတွေလည်း ရှိကြတယ်။ သူ့သရက်ပင်ရဲ့ အသီးဟာ အလွန်ချိုမြပြီး ဖွေးကြိုင်တဲ့အကြောင်း သတင်းဖွေးပျံ့နေလေတယ်။ ရွာထဲမှ ကျောင်းသူတစ်သိုက်ဟာ ကျောင်းဆင်းရင် အိမ်ကိုတန်ဖမ်ပြန်သဲ ဦးလူဝရဲ့ ယာတောထဲကနေ အိမ်အပြန်ရဲ့ ချောင်းမြောင်းပြီး စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။ ဦးလူဝကြီး အိမ်ပြန်ရုံဆိုတာနဲ့ သူတို့ဟာ မျောက်ကလေးတွေပမာ သရက်ပင်ပေါ်တက်ပြီး သရက်သီးတွေကို ခူးစား ကြတယ်။

သူတို့တွေဟာ စိတ်ကျေနပ်အောင် စားသောက်ကြုံရုံမကဘဲ အကင်းအသီးလေးတွေကိုပါ ဆော့ကစားပြီး ခြွေချသွားကြတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ လယ်သမားကြီး သရက်သီးမှည့်တွေခူးဖို့ ယာတောကို ရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ သရက်ပင်အောက်မှာ စားပြီး စွန့်ပစ်ထားတဲ့ သရက်သီးတွေ၊ ကုန်အောင်မစားဘဲ စွန့်ပစ်ထားတဲ့ သရက်သီးတွေနဲ့ သရက်သီးဖြစ်လာမယ့် အကင်းတွေကို ခြွေချထားတာကို မြင်တွေ့ရတော့ များစွာစိတ်မချစ်သာ ဖြစ်ရတယ်။

"လိုသလောက်မစားဘဲ အခုလို ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်သွားတော့ ငါဝင်ငွေကို ထိခိုက်တာပေါ့"

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ လယ်သမားကြီးဟာ တုတ်တစ်ချောင်းကိုကိုင်ပြီး သရက်ပင်အောက်မှာ ထိုင်စောင့်နေလိုက်တယ်။ ညနေစောင်းလို့ ကျောင်းကပြန်လာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်သိုက်ဟာ သရက်သီးစားဖို့ ရောက်လာကြတယ်။ တုတ်ကိုင်ပြီးစောင့်နေတဲ့ ဦးလူဝကို မြင်တာနဲ့ လှည့်ပြန်သွားကြတယ်။ ဦးလူဝလည်း သူ့သရက်ပင်ကို ဖျက်ဆီးတဲ့သူတွေကို တွေ့မြင်သွားတယ်။

"မိန်းမရေ ငါတို့သစ်ပင်ကို ဖျက်ဆီးနေကြတာ ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ငါလည်း နေ့တိုင်းမိုးချုပ်တဲ့အထိ သရက်ပင်အောက်မှာ ထိုင်မစောင့်နိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ သရက်ပင်ပေါ်မှာ သရဲရှိပြီတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ရွာထဲမှာ သတင်းပြန့်လိုက်ရင် သရက်ပင်နားကို ဘယ်သူမှ ကပ်ရဲမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ လူတွေယုံသွား"

ကလေးစဉ်ရေ - ပုံလေးတွေကိုကြည့်ပြီး ကွက်လယ်မှာဖြည့်ရမယ့် စကားလုံးကို အောက်မှာနံပါတ်စဉ်အလိုက် ဖြည့်လိုက်ကြပါစို့ကွယ်။

Word puzzle section with fish, bird, and other illustrations. Includes a grid for letter placement and a list of words to be formed.

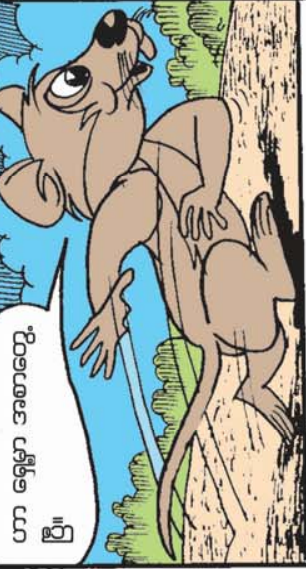
Word puzzle section with bird, plane, and other illustrations. Includes a grid for letter placement and a list of words to be formed.

အမေရိကန်

အစားမက သော မြွေလေး ကားဝန်းပြန်ဖို့ (အိုခ) လေးလေး နေမင်းလား

A Little Mouse That Has A
Great Passion For Food
Story: Nay Min Lu Lin
Illustrations: Cartoon Theirn Oo
(Myoma)

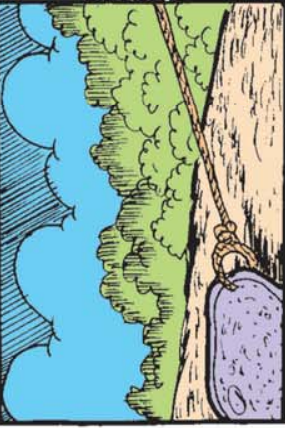
တစ်ခါတုန်းက ကြွက်လေးတစ်ကောင် အစာရှာထွက်
လာရာ -

ဟာ ရှေ့မှာ အစာတွေ့ပြီ။

Once a little mouse went out in search of food.
“Oh, I’ve found food ahead.”

မုန့်တွင် ကြိုးချည်ထားလေ၏။

It was a piece of snack with a
rope tied to it.

ထိုမုန့်ကို ချထားသူမှာ ကြောင်ကြီးတစ်ကောင်
ဖြစ်လေသည်။

The one that laid it on the way was a big cat.

ဒီအစာကို သူများမတွေ့ခင် အမြန်
ယူမှဖြစ်မယ်။

“I must take this food quickly
before others see it.”

မုန့်ကို ကြိုးနဲ့ချည်ထားတာဟာ ကျီးသုတ်မှာ
စိုးလို့နေမယ်။

“A rope is tied to the snack. Perhaps it is for
fear of being snatched by the crow.”

ကြိုးကိုတော့ ဆွဲနေပြီ။ အနားရောက်
မှ အသာဖမ်းရမယ်။

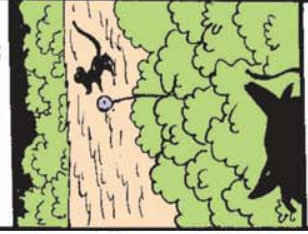
“He’s pulling the rope. I must
catch him easily when he gets
closer to me.”

ဒီမုန့်နဲ့ အလုပ်ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။
စိုက်တော့ဝမှာပဲ။

“I think this snack will work. I’ll
be full up.”

အစားမကသော ကြွက်
လေးကတော့ မသိရှာပေ။

The little mouse that had
a great passion for food
was unaware of it.

ဆွဲတော့ဆွဲတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘာလို့တင်း
နေတာပါလိမ့်။

“I’m pulling it, but why is it
tight?”

ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ဆွဲတာတောင် မရ
တာလဲ။

“What’s wrong with it? I can’t pull
it even if I try with great effort.”

ဆွဲလို့မရရင်
အနားကို ကပ်
လာမှာပဲ။

“If he can’t
pull it, he’ll
come closer
to it.”

ကဲကွာ... ဒီလောက်ဖြစ်လှတာ။

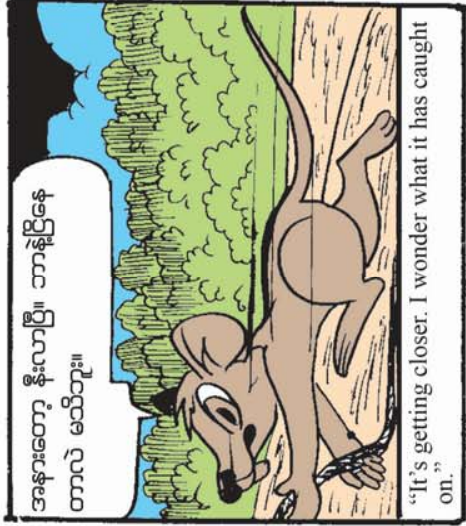

“Take that! Why is it difficult that
much?”

ဆွဲထားမှ။ မင်းအစားလောက်
တော့ ဖျင်းတယ်။

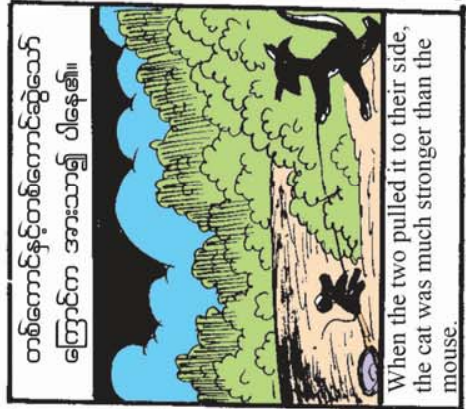

“You pull it! Your
strength is a mere
trifle to me.”

အနားတော့ နီးလာပြီ။ ဘာနဲ့ပြီနေတာလဲ မသိဘူး။

"It's getting closer. I wonder what it has caught on."

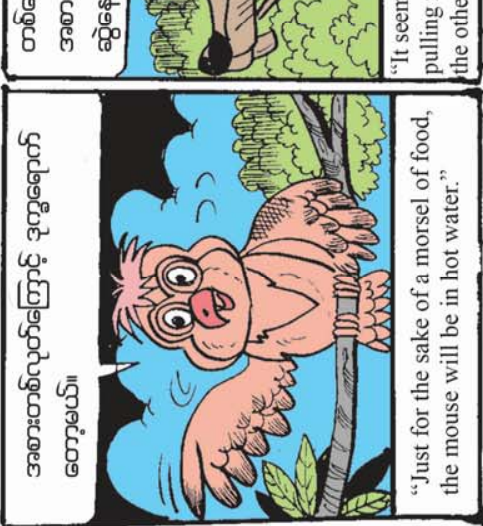
တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင်ဆွဲသော် ကြောင်က အားသာ၍ ပါနေ၏။

When the two pulled it to their side, the cat was much stronger than the mouse.

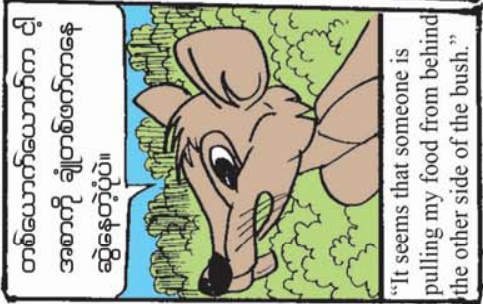
ဒီကြွက်တော့ ဒုက္ခရောက်ဦးမယ်။

However the mouse was also pulling it with all his strength.
"This mouse will be in trouble."

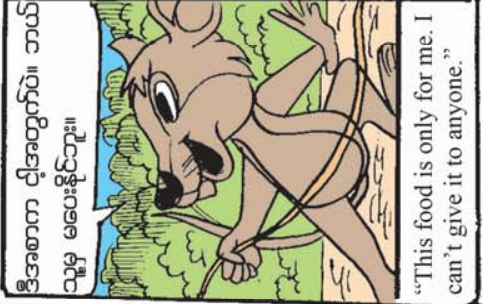
အစားတစ်လုတ်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်တော့မယ်။

"Just for the sake of a morsel of food, the mouse will be in hot water."

တစ်ယောက်ယောက်က ငါ့အစာကို ချုံ့တစ်ဖက်ကနေ ဆွဲနေတဲ့ပုံပဲ။

"It seems that someone is pulling my food from behind the other side of the bush."

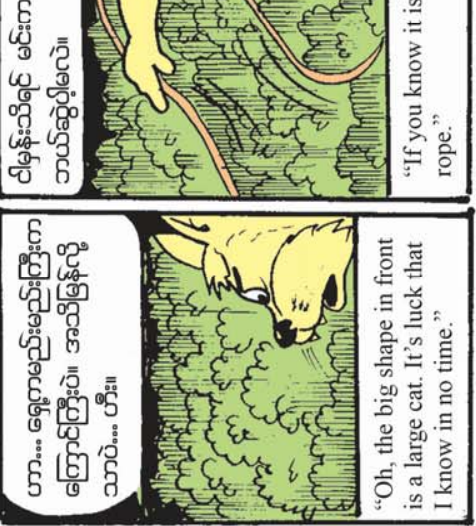
ဒီအစာက ငါ့အတွက်ပဲ။ ဘယ်သူမှ မပေးနိုင်ဘူး။

"This food is only for me. I can't give it to anyone."

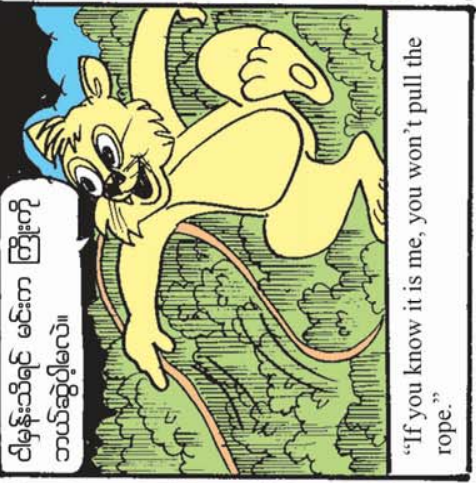
မကြာခင် ငါ့အစာဖြစ်တော့မှာ ပါ ငါ့ကြွက်ရော။

"Before long you'll be my food, you the mouse."

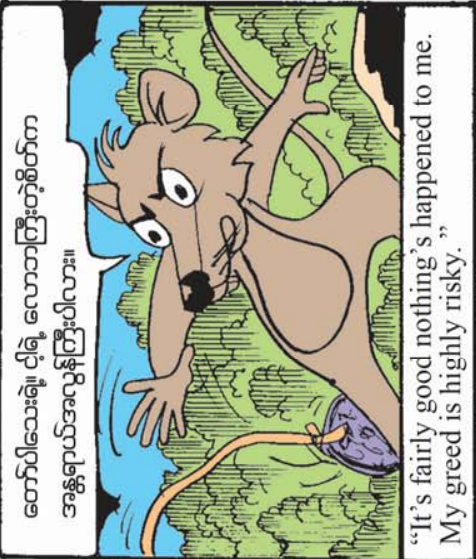
ဟာ... ရှေ့ကမည်းမည်းကြီးက ကြောင်ကြီးပဲ။ အသိမြန်လို့ သာပဲ... ဟီး။

"Oh, the big shape in front is a large cat. It's luck that I know in no time."

ငါ့မှန်းသိရင် မင်းက ကြိုးကို ဘယ်ဆွဲပါလဲ။

"If you know it is me, you won't pull the rope."

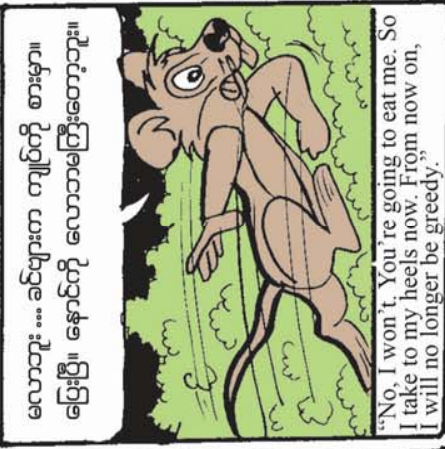
တော်ပါသေးရဲ့၊ ငါ့ရဲ့ လောဘကြီးတဲ့စိတ်က အန္တရာယ်အလွန်ကြီးပါလား။

"It's fairly good nothing's happened to me. My greed is highly risky."

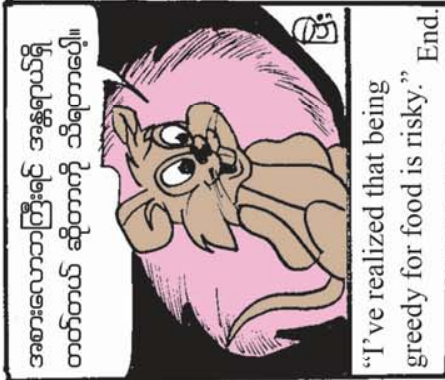
မပြေးနဲ့၊ လာခွဲ။

"Don't run. Come on!"

မလာဘူး... ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို စားမှာ။ ပြေးပြီ။ နောင်ကို လောဘမကြီးတော့ဘူး။

"No, I won't. You're going to eat me. So I take to my heels now. From now on, I will no longer be greedy."

အစားလောဘကြီးရင် အန္တရာယ်ရှိတတ်တယ် ဆိုတာကို သိရတာပေါ့။

"I've realized that being greedy for food is risky." End.

English Grammar for Shwe thway

ရွှေသွေးအင်္ဂလိပ်သဒ္ဒါ

KML

ဒီကဏ္ဍမှာ အထူးပြုဖော်ပြနေတာကတော့ အခြေခံ အင်္ဂလိပ်သဒ္ဒါနဲ့စပ်လျဉ်းတဲ့ သိမှတ်စရာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေနဲ့ အင်္ဂလိပ်စာကို မိမိဘာသာ ဆရာလွတ်လေ့လာနေတဲ့သူတွေအတွက် သူတို့ရဲ့ လေ့လာသင်ယူမှုမှာ အထောက်အကူဖြစ်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ဖြန့်တဲ့ သီတင်းပတ်တွေမှာထုတ်ဝေ ခဲ့တဲ့ ရွှေသွေးစာစောင်မှာတော့ ဝါကျနှစ်ကြောင်းကို Conjunction ဖြစ်တဲ့ If နဲ့ ဆက်ထားတဲ့ Conditional Clause အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အသုံးများ တဲ့ Conditional Clause ပုံစံ(၃) မျိုးကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလည်း ပေးခဲ့ပါတယ်။ ရွှေသွေးစာစောင် အတွဲ (၅၄)၊ အမှတ်စဉ် (၅၁) ကို ပြန်လည် ဖတ်ရှုပါ။ အခုတစ်ပတ်မှာလည်း အဲဒီအကြောင်းကိုပဲ ဆက်ပါမယ်။

* If I were you

ဒီပုံစံကတော့ အသုံးများတဲ့ Conditional Clause ပုံစံ (၃) မျိုးထဲက Present unreal ပုံစံ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပုံစံမှာ တစ်ခုရှိတာက If နဲ့ဆက်ထားတဲ့ ဝါကျရဲ့ Subject နောက်မှာလိုက်တဲ့ အဓိကကြိယာ (main verb) ဟာ Verb to be ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် I, We, You, He, She, They, It စတဲ့ Personal Pronoun အားလုံးအတွက် Verb to be ထဲက 'were' နဲ့ ပုံသေတဲ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို သတိထား ဖွဲ့လိုပါတယ်။ ဥပမာဝါကျတွေကို လေ့လာကြည့်ပါ။
If I were taller I would play basketball.

ငါသာ အရပ်ပိုရှည်ရင် ဘတ်ကတတ်တော့ ကစားမှာ။
If U Zaw were here, he would know what to do.

ဒီမှာသာ ဦးစေခံရိုရင် ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကို သူ သိမှာ။

If I were you I'd get a new car.

ငါသာ မင်းဆိုရင် ကားအသစ်တစ်စီး ဝယ်မှာ။

I wouldn't stand there if I were you.

ငါသာ မင်းဆိုရင် အဲဒီနေရာမှာ မတ်တတ်

ရပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

* Exercise

အောက်တွင် စကားလုံးများ၊ စကားစုများ ပေးထားပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ If I were နှင့် အစပြုပြီး အဆိုပါ စကားလုံးများ၊ စကားစုများဖြင့် တွဲ၍ ဝါကျများ ဖွဲ့ပေးပါ။ ဝါကျများဖွဲ့ရာတွင် ပေးထားသော ဝါကျ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကြည့်၍ ဆက်စပ်မှုရှိသည့် စကားလုံး၊ စကားစုများကို မှန်ကန်စွာ ရွေးချယ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေဥပမာ ပေးထားပါသည်။
call the police at once fly

If I saw the Prime Minister, I would say 'hello'.

ကျွန်တော် ဝန်ကြီးချုပ်ကို တွေ့တယ်ဆိုရင် နှုတ်ဆက်မယ်။ (တကယ်တော့ တွေ့ဖို့ အခွင့်အလမ်း နည်းပါးတယ်၊ ဖြစ်နိုင်ခြေ မရှိဘူး)

* Exercise

အောက်တွင် If နှင့်ဆက်ပြီး အစပျိုးထားသည့် ဝါကျများကို မျဉ်းစောင်းခံ၍ ပေးထားပါသည်။ ၎င်းတို့အနက် Present သို့မဟုတ် Past ကို အပိုင်းအမှတ် အသားပြု၍ မှန်ကန်စွာ ရွေးချယ်ပေးပါ။ အဖြေဥပမာ ပေးထားပါသည်။

1. If I (live) lived to be 75,
2. If I live/(live) to be 175,
3. If dogs can/ could talk,
4. If I go/ went shopping next week
5. If Switzerland starts/ started a war against Australia,
6. If the government gives/ gave every body a month's holiday with pay,
7. If you need/ needed help one day,
8. If everybody gives/ gave 10% of their money to poor countries,
9. If everyone thinks/ thought the same as me,
10. If I am/ was the most intelligent person in the world,
11. If prices go/ went up next year,

* Exercise

အောက်တွင် ဝါကျများပေးထားရာ If နှင့်ဆက်ထားသော ဝါကျနှင့် ကျန်ဝါကျများရှိ Verb (ကြိယာ) များကို အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ဝါကျများဖြစ်စေရန် အပိုင်းအမှတ် အသားပြု၍ မှန်ကန်စွာ ရွေးချယ်ပေးပါ။ အဖြေဥပမာ ပေးထားပါသည်။

1. I'm not going to open the window. If I open/(open) the window, it (will) would be too noisy.
2. Maybe I'll open a window. But if I (open) opened a window, (it will) would be very noisy.
3. I'm going to get up early tomorrow. If I have/ had time, I'll/ , walk to work.
4. If I have/ had time, I'll/ 'd walk to work, but it's just not possible.
5. 'I may get a job in Germany.' If you get/ got it's what will/ would your boyfriend say?
6. 'There's a job in Germany, but I don't think I'll get it.' If you get/ got it, what will/ would your boyfriend say?

* If I go..., I will ..., If I went ..., I would ...

ဥပမာအားဖြင့် If I go နဲ့ If I went တို့ နှစ်ခုကြား ကွာခြားမှုဟာ tense လို့ခေါ်တဲ့ အချိန်ကာလ ကွာခြားမှု မဟုတ်ပါ။ ပစ္စုပ္ပန်ကို ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အနာဂတ်ကို ဖြစ်စေ ပြောဆိုရေးသားရာမှာ If I go နဲ့ If I went နှစ်ခုစလုံးကို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ If နဲ့ဆက်ထားတဲ့ ဝါကျရဲ့ Subject နောက်က Verb (ကြိယာ) ဟာ past tense ဖြစ်ပေမဲ့ အတိတ်ကာလကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ တကယ်မဟုတ်တာကို စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ပြောဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ ကွဲပြားမှုကို အချုပ်ပြောရရင် If နဲ့ ဆက်ထားတဲ့ ဝါကျရဲ့ subject နောက်က Verb (ကြိယာ) ဟာ Present (V.) ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတာ၊ ဖြစ်တန်ရာရှိရာကို ပြောဆိုတာ ဖြစ်ပြီး If နဲ့ဆက်ထားတဲ့ ဝါကျရဲ့ Subject နောက်က Verb (ကြိယာ) ဟာ Past (V.) ဆိုရင် တကယ်မဟုတ်တာ၊ ဖြစ်နိုင်ခြေမရှိတာကို ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အောက်မှာ ဖော်ပြထားတာကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာကြည့်ပါ။

Probable/ Possible

If I go to Mandalay, I will visit U Hla.
ကျွန်တော် မန္တလေးကို သွားရင် ဦးလှဆီ သွားလည်မယ်။

If I see Thida, I will give her your address.

ကျွန်တော် သီတာကို တွေ့ရင် ခင်ဗျားရဲ့ လိပ်စာကို ပေးမယ်။

Not real/ Not Probable

If I went to the moon, I would take a lot of photos.

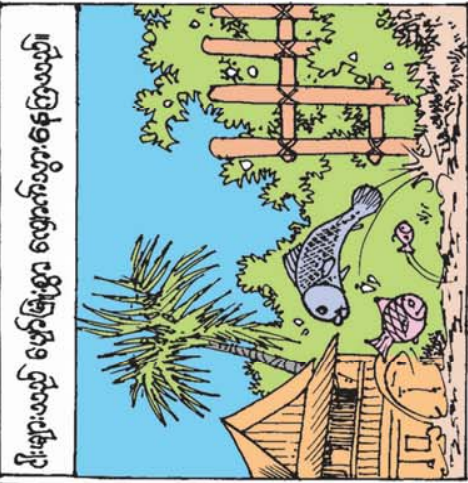
ကျွန်တော် လကမ္ဘာကို သွားမယ်ဆိုရင် ဓာတ်ပုံတွေ အများကြီး ရိုက်မယ်။ (တကယ်တော့ မသွားနိုင်ဘူး။ သွားဖို့လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။)

ပေါလေး . ပီ.ပီ.လော

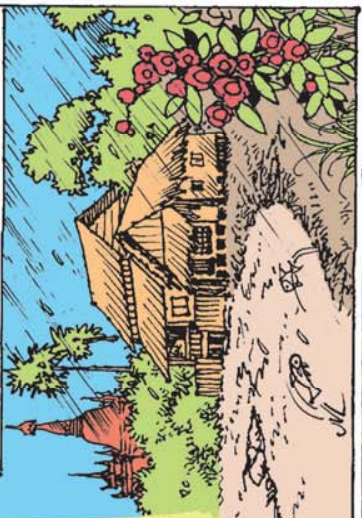
ငါ့မမျှော်လင့်ပါ

လက်လမ်း
သရုပ်ဆောင်
မောင်အောင်
ပြုစု

မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းနေသည့်နေ့မှာ...
အားတိုင်း ပြေးရင်းဖြစ်လေသည်။

ငါ့အားလုံးမှာ မြေကြီးကွက်ကွက်ရှိနေသေးသည်။

ငါ့အတွက်
တစ်ခုခုတစ်ခုခုပေးပါ။
အခုတော့ပေါ့။

ရက်ကွက်ထဲမှာ ကလေးလေးတွေရှိနေကြသည်။
ငါ့အတွက်တစ်ခုခုပေးပါ။

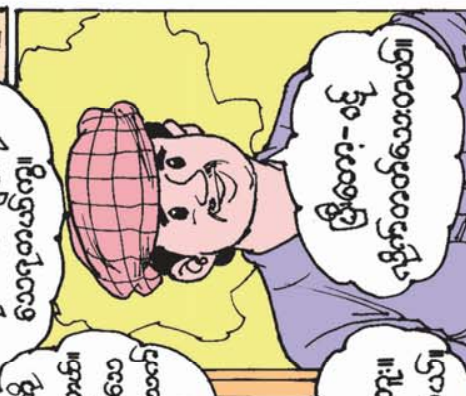
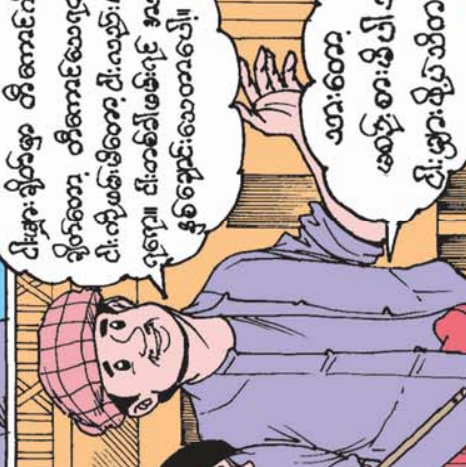
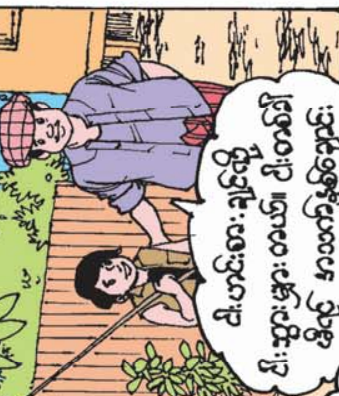
တောကွက်ထဲမှာ မြေကြီးကွက်ကွက်ရှိနေသေးသည်။
ငါ့အားလုံးမှာ မြေကြီးကွက်ကွက်ရှိနေသေးသည်။

ငါ့အတွက်တစ်ခုခုပေးပါ။
အခုတော့ပေါ့။

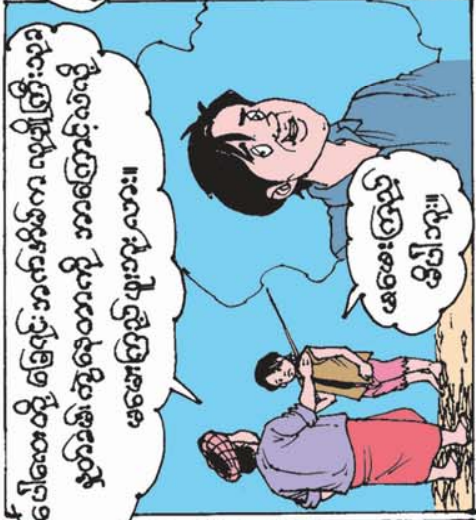
တောကွက်ထဲမှာ မြေကြီးကွက်ကွက်ရှိနေသေးသည်။
ငါ့အားလုံးမှာ မြေကြီးကွက်ကွက်ရှိနေသေးသည်။

တောကွက်ထဲမှာ မြေကြီးကွက်ကွက်ရှိနေသေးသည်။
ငါ့အားလုံးမှာ မြေကြီးကွက်ကွက်ရှိနေသေးသည်။

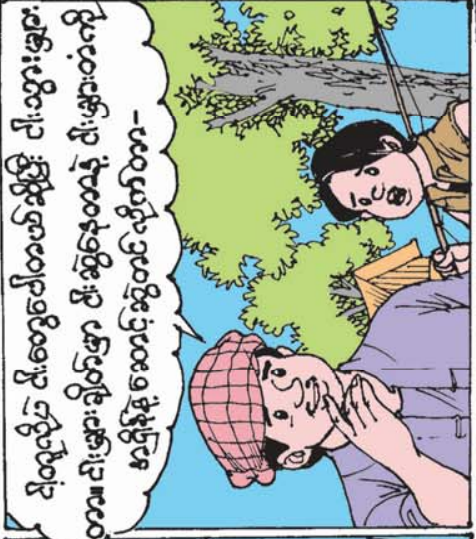

ဘာဝင်ပြီလဲ ဖြိုလေ။။

ပေါ့လေတို့ ခြေရင်း ဘာကုန်လဲလဲလဲလဲ နှုတ်ခွေးတို့ကတော့ ဘာကြောင့်လဲလဲလဲ

အေးအေးကြည့် ခိုပါလေ။

-ပထမကတော့ နေရာက ခုနဲ့ပြန် ရှောင်ကြည့်ပါ။ နောက်မှာ ခုနဲ့ပြန် ရှောင်ကြည့်ပါ။

မြို့လေးကတော့ကတော့ စကားမဆက်လေးဘဲ ရပ်ထားလေ။ ပေါ့လေလေလေ။

သိချင်လေအောင် -

ငါ့အားတကယ်ဆိုလျှင် တကယ်တော့ သိလေ။

ငါ့အားဆိုတာ ခိုနေတဲ့ငါ့ကို ဖြိုကြည့်လေ။

ငါ့အားဆိုတာ ခိုနေတဲ့ငါ့ကို ဖြိုကြည့်လေ။

စကားပြောရင် နာသေးသလောက် ချစ်သလောက်တယ်။

ငါ့ကတော့ သိလေ။

ငါ့အားဆိုတာ ခိုနေတဲ့ငါ့ကို ဖြိုကြည့်လေ။

အကယ်၍ ဖြိုလေ။

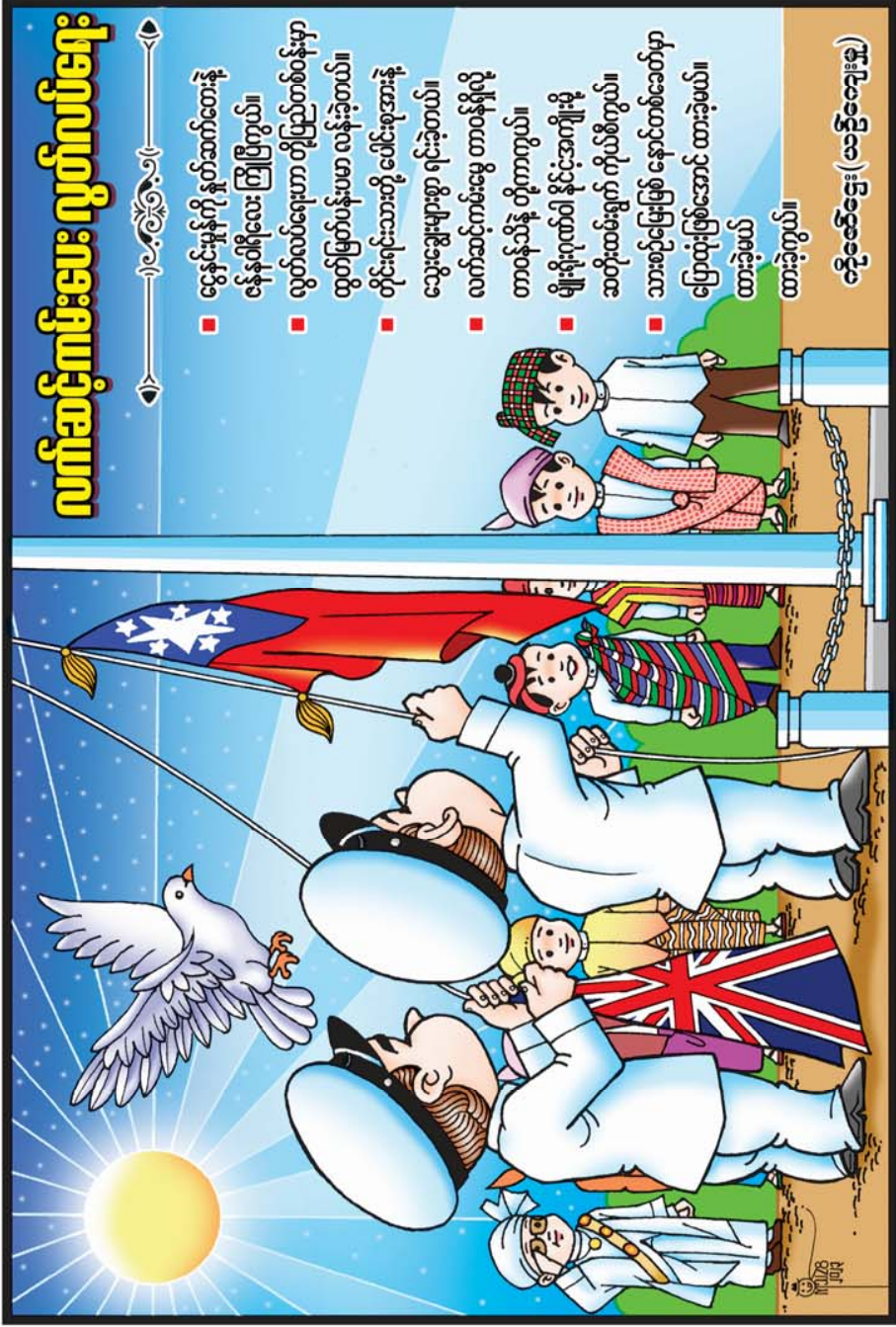
ငါ့အားဆိုတာ ခိုနေတဲ့ငါ့ကို ဖြိုကြည့်လေ။

ငါ့အားဆိုတာ ခိုနေတဲ့ငါ့ကို ဖြိုကြည့်လေ။

ငါ့အားဆိုတာ ခိုနေတဲ့ငါ့ကို ဖြိုကြည့်လေ။

ရန်ပိုင်စိုး

ကာတွန်းမောဟန်
စိတ်လေး-ဇေလီဒုဠ

Yan Paing Soe

Idea : Akari Paing
Illustrations : Cartoon Saw Han

ဟင်းချက်စရာ
အဖွား ဝယ်ရ

“... get things to cook curry.”

ရေနံသိုင်းရဲ
ဈေးလို့ သွားလွှာ။

“Yan Paing Soe, you go to the market and ...”

အခွေအင်းလို့
ပါကြလို့။

“No, I’ve now changed.”

ဟင်္သာ၊ ဘဲဥနဲ့ ဇာနည်
ဥနဲ့ ချက်ပဲ ဝယ်မို့
မလို့ မချက်လား။

“Are you going to have me buy duck eggs and water convolvulus?”

ဒါဆို ငြက်လဲဗန်းချင်ပေါ့
စွက်ပေါ့။

“If so, it’s chicken eggs and roselle, isn’t it? I’m well aware of it.”

End.
ဇွေး